

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **A. K.**, zastoupeného Libuší Kallovou, bytem tamtéž, jako obecnou zmocněnkyní, zastoupeni Mgr. Markétou Tylečkovou, advokátkou se sídlem Svornosti 2, Havířov-Město proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, k žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2014 č.j. MPSV-UM/3893/14/4S-MSK, **o příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 6. 2014 č.j. MPSV-UM/3893/14/4S-MSK se **z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky Mgr. Markéty Tylečkové **se určuje** částkou **4.719,- Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobci byla zamítnuta žádost o změnu výše přiznaného příspěvku.

[2] Zákonná zástupkyně žalobce podala u zdejšího soudu dne 15.7.2014 žalobu proti v záhlaví označeném rozhodnutí, ve které uvedla, že rozhodnutí považuje za nesprávné, když posudkový lékař učinil závěr, aniž by podrobněji zkoumal zdravotní stav, nevyhodnotil dostatečně lékařské zprávy, především zprávu z neurologické ambulance NsP Havířov.

Navrhla napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Zástupkyně žalobce požádala o ustanovení advokáta. Žádosti bylo vyhověno a advokát byl ustanoven zdejšímu soudem ze dne 7.8.2014 č.j. 20Ad 43/2014-15. Právní zástupce dne 29. 8. 2014 doplnil žalobu tak, že upřesnil neschopnost žalobce zvládat další dva základní životní úkony, a to tělesnou hygienu a stravování.

[4] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě uvedl, že zdravotní stav žalobce byl v rámci odvolacího řízení posouzen posudkovou komisí, která vycházela ze spisové i zdravotnické dokumentace, včetně nálezů neurologické ambulance. Opatrovník v podání nevedl, že by chtěl být se žalobcem přítomen u jednání posudkové komise. Navrhl žalobu zamítnout.

[5] Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 9.6.2014 podle ustanovení § 90 odstavce 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě, č.j. 47051/2014/HAV ze dne 25.3.2014 změnil ve výroku tak, že „návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 9.12.2013 se zamítá, oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči ve výši 4.000,- Kč měsíčně“. V odůvodnění zejména poukázal na posudek posudkové komise ze dne 21.5.2014, který považoval za přesvědčivý a závěry tohoto posudku pro své rozhodnutí zcela převzal.

II.

[6] Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

[7] Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. v platné znění při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

[8] Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

[9] Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

[10] Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

[11] Podle ust. § 1 odst. 4 vyhl. č. 505/2006 Sb. za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku nelze zvládnout životní potřebu **v přijatelném standardu**. Za neschopnost zvládnání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standardu.

III.

[12] Z obsahu správních spisů soud zjistil, že

- návrh na změnu výše priznaného příspěvku na péči byl podán dne 9. 12. 2013 současně se stejnopisem listiny o ustanovení opatrovníka ze dne 25. 6. 2009 pro L. K.;

- dne 8. 1. 2014 bylo provedeno v domácnosti žalobce sociální šetření s výsledkem, že žadatel není schopen sám se o sebe postarat, je závislý na pomoci matky. Nepřipraví si stravu ani tekutiny, potraviny vybalí z obalu, stravu si někdy nakrájí. Nají se příborem a napije ze sklenice, je třeba dohlížet na pitný režim. Zvládne toaletu, avšak následnou hygienu někdy provede nekvalitně. Zvládne umýt ruce a obličej, ale zuby mu myje matka, která ho také sprchuje, myje vlasy, holí a stříhá. Žadatel zvládá vejít a vyjít z vany. Mimo přirozené prostředí sám nevychází, neboť je dezorientovaný a zabloudil by. Chůzí i po schodech zvládá, zvládá polohu vsedě, vstát z lůžka i ze židle, nevybere si však oblečení, ale je schopen se sám obléci a obout se. Nezvládá základní ošetření ani dodržování léčebného režimu. Veškeré úkony spojené s péčí o domácnost zajišťuje matka, žadatel pouze někdy vynese odpadky;
- dne 5. 2. 2014 byl vyhotoven posudek posudkovým lékařem OSSZ Karviná se závěrem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, rozhodující příčinou je středně těžká mentální retardace; potřebuje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc při b) orientace, e) oblékání, obouvání, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity a j) péče o domácnost. Celkem nezvládá 5 základních potřeb a považuje se za závislou ve stupni II;
- správní orgán I. stupně rozhodl dne 25. 3. 2014 pod č.j. 47051/2014/HAV tak, že oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 4.000,- Kč měsíčně.;
- dne 31. 3. 2014 do protokolu sepsaného správním orgánem I. stupně opatrovník žadatele podal odvolání proti rozhodnutí ze dne 25.3.2014 s tím, že žadatel je zcela odkázán na jeho péči. Nezvládá i úkony: stravování, tělesná hygiena a komunikace. K odvolání byl přiložen rozsudek o zbavení způsobilosti žalobce k právním úkonům;
- v rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě dne 21. 5. 2014. Přisedícím lékařem byl lékař z oboru psychiatrie a komise měla k dispozici posudkový spis OSSZ Karviná, spis odvolacího orgánu a zdravotní dokumentaci praktického ošetřujícího lékaře, sociální šetření ze dne 3. 1. 2014, dále nález praktické lékařky ze dne 10. 9. 2013, nález z psychologické ambulance PhDr. H. ze dne 16. 9. 2013, psychologické vyšetření z psychologicko-terapeutické ambulance PhDr. T. ze dne 7. 11. 2013, lékařská zpráva z NsP Havířov, psychiatrické vyšetření MUDr. B. ze dne 3. 12. 2013 a neurologický nález MUDr. K. ze dne 26. 11. 2013. Posudková komise vzala za prokázané, že u posuzované osoby se jedná o stav po těžké meningoencefalitidě v kojeneckém věku (v květnu 1979) s následnou epilepsií a retardací psychomotorického vývoje, nyní středně těžká mentální retardace – celkové rovnoměrné snížení kognitivních schopností (cIQ=45), osobnost jednoduše strukturovanou, impulzivní, zvýšeně ovlivnitelnou, neschopen domyslet důsledky svého chování, psychický infantilismus, poruchu chování, sociálně nepřizpůsobivý, v emoční a sociální zátěži heteroagresivita, zbaven svéprávnosti od r. 2009, poruchu řeči – dyslalii, echolálii, sekundární epilepsii typu GM, nyní dobře kompenzovanou. U posuzovaného se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav středně těžkou mentální retardací, osobnost jednoduše strukturovanou, impulzivní, zvýšeně ovlivnitelnou, neschopnou domyslet důsledky

svého chování, psychický infantilismus. Posuzovaný je sociálně nepřizpůsobivý, v emoční a sociální zátěži heteroagresivní, zbaven způsobilosti k právním úkonům od r. 2009. Posuzovaný má výraznou poruchu řeči, téměř v každém odborném vyšetření opakovaně konstatováno, že řeč je obtížně srozumitelná až nesrozumitelná. Posuzovaný nečte, nepíše, není schopen používat běžné komunikační prostředky. Posuzovaný nezvládne 6 základních životních potřeb b) orientace, c) komunikace, e) oblékání a obouvání, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity), j) péče o domácnost a považuje se za osobu závislou na pomoci jiné osoby ve II. stupni závislosti, tj. středně těžká závislost. Nejde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, jde o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb a ani sedm nebo osm takových potřeb, není však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Tento stav byl i k datu 1. 12. 2013 i k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise MPSV při zjištění zdravotního stavu, kdy je i porucha řeči, řeč setřelá, dysartrická, až nesrozumitelná zohlednila námitku opatrovníka a hodnotí základní životní potřebu c) komunikace jako nezvladatelnou. U posuzovaného nebylo prokázáno významnější omezení hybnosti horních končetin, není popisována ani výraznější porucha jemné či hrubé motoriky horních končetin, intelekt posuzovaného je v horním pásmu střední mentální retardace, dle sociálního šetření potraviny z obalu vybalí, stravu si někdy nakrájí, sám se nají příborem, napije se ze sklenice. Posudková komise MPSV hodnotí základní životní potřebu d) stravování jako zvladatelnou. Posuzovaný zvládne zajít na toaletu, následnou hygienu provede, někdy nekvalitně. Posuzovaný si zvládne umýt ruce a obličej, sám zvládne vejít i vyjít z vany, pohybově není výrazněji omezen, při zjištění zdravotního stavu je schopen provést i celkovou očistu ve vaně, nebo osprchovat se a umýt zuby. Základní životní potřebu f) hodnotí posudková komise jako zvladatelnou.

V.

[13] Krajský soud hodnotil nejen napadené rozhodnutí, ale i zákonnost správního řízení, které předcházelo vydání napadených rozhodnutí, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že je důvodná.

[14] Zástupkyně žalobce zpochybnila správnost posouzení posudkovým lékařem, neboť dle jejího názoru nedostatečně vyhodnotil lékařské zprávy, především zprávu

z neurologické ambulance NsP Havířov a žalobce nezvládá ani základní životní potřebu d) a f).

[15] Žalobce v řízení před prvním stupněm byl lékařem okresní správy sociálního zabezpečení posouzen v omezení v rozsahu pěti úkonů, když správní orgán shledal, že žalobce nezvládá základní životní úkon b) orientaci, d) oblékání a obouvání, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity a j) péče o domácnost. V rámci odvolacího řízení posudková komise MPSV dospěla shodně s lékařem OSSZ, že tyto úkony žalobce nezvládá a navíc jako nezvládnutelnou základní životní potřebu vyhodnotila komunikaci (c) s odkazem na opakovaná odborná vyšetření, ve kterých je opakovaně konstatováno, že řeč je obtížně srozumitelná až nesrozumitelná, posuzovaný nečte, nepíše, není schopen používat běžné komunikační prostředky. Ve svém protokolu ze dne 21. 5. 2014 se posudková komise dále vyjádřila k námitkám uvedeným v odvolání tak, že nebylo prokázáno významnější omezení hybnosti horních končetin, není popisována ani výraznější porucha jemné či hrubé motoriky horních končetin, intelekt posuzovaného je v horním pásmu střední mentální retardace, dle sociálního šetření potraviny z obalu vybalí, stravu si někdy nakrájí, sám se nají přiborem, napije se ze sklenice, a proto základní životní potřebu d) stravování hodnotí jako zvladatelnou. Dále posudková komise uvedla, že zvládne zajít na toaletu, následnou hygienu provede, někdy nekvalitně, zvládne umýt si ruce a obličej, sám zvládne vejít i vyjít z vany, pohybově není výrazněji omezen, při zjištěném zdravotním stavu je schopen provést i celkovou očistu ve vaně, nebo osprchovat se a umýt zuby, proto i základní životní potřeba tělesná hygiena (f) je hodnocena jako zvládnutá. Posudková komise při hodnocení zvládání základních životních potřeb vycházela kromě odborných lékařských nálezů i z obsahu sociálního šetření, když odkázala na uvedené, že je schopen vybalit potraviny a stravu si někdy nakrájet. Posudková komise však, ač sociální pracovnice k životnímu úkonu f) uvedla, že očistu ve vaně, tj. sprchování, mytí vlasů, ale i stříhání nehtů a holení provádí matka, což je podpořeno i lékařskou zprávou ze dne 26. 11. 2013 z neurologie, zaujala jednoznačné stanovisko, že je tento úkon schopen a blíže se k rozporu mezi svým názorem a vyjádřením sociální pracovnice a lékařským nálezem z neurologie ze dne 26. 11. 2013 nevyjádřila, přičemž nutno konstatovat, že tento názor není opřen ani o vlastní poznatek posudkové komise, neboť žalobce nebyl přítomen jednání komise a nebyl členy komise navštíven.

[16] Žalovaný pro své rozhodnutí převzal bezezbytku závěr posudkové komise MPSV ze dne 21. 5. 2014. Dospěl k závěru, že posudková komise se dostatečně vypořádala s námitkami uvedenými v odvolání. Soud se zcela neztotožnil s názorem žalovaného o úplnosti a objektivnosti posouzení posudkovou komisí a vypořádání se všemi námitkami v odvolání uvedenými a odkazuje na svou úvahu vyslovenou v odstavci [15] tohoto rozsudku, konkrétně na nepřesvědčivost posouzení ve vztahu ke schopnosti zvládat základní životní potřebu f) tělesnou hygienu. Ze sociálního šetření vyplynulo, že sám zvládne umýt si obličej a ruce, vejít do vany a z vany. Ostatní očistu zajišťuje matka. Posudková komise mimo jiné vycházela z neurologického nálezu ze dne 26. 11. 2013, ve kterém uvedeno, že pacient neschopen nákupů, vaření, přípravy jídel (neukrojí si ani chleba), praní, sám se neoholí, neumyje si hlavu, neschopen se orientovat mimo domov. U žalobce byla prokázána středně těžká mentální retardace

(ciQ 45); je obecně známo, že ve skupině takto postižených jedinců jsou obvykle podstatné rozdíly v povaze schopností. Soud tak přisvědčil žalobkyni co do námitky ohledně základní životní potřeby tělesné hygieny, neboť v tomto směru posudek posudkové komise nelze hodnotit jako přesvědčivý.

[17] Pokud se týká námitky neschopnosti zvládat základní životní potřebu stravování, soud nejdříve konstatuje, že pro posouzení této schopnosti není rozhodující, zda žalobce je schopen uvařit si jídlo či nápoj. Tato činnost spadá do základní životní potřeby j) – péče o domácnost. Otázkou posouzení tak zůstává, zda je schopen vybrat si ke konzumaci hotové jídlo, nápoj, stravu naporcovat, naservírovat a sám se najíst a napít. Z podkladů vyplynulo, že se nají a napije sám, používá příbor. Neschopnost nakrájet chleba může být nahrazeno připraveným nakrájeným chlebem. Soud v tomto směru přisvědčil posudkové komisi, že tohoto úkonu žalobce je schopen, a to i při tvrzení, že si stravu nakrájí jen někdy.

[18] Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto zrušil rozhodnutí žalovaného dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení a současně dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Soud zavazuje žalovaného názorem, že správní orgán je povinen vyžádat u posudkové komise MPSV doplnění posudku za účelem podrobnějšího vyjádření se k námitkám ohledně zvládání namítaného úkonu f) – tělesná hygiena. Teprve na základě doplňujícího posudku, který se vypořádá řádně s touto skutečností, na kterou soud poukázal, bude možné ve věci vydat nové rozhodnutí.

[19] O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Strana žalobce žádné náklady řízení neúčtovala, proto náhrada nákladů řízení nebyla přiznána žádnému z účastníků.

[20] Žalobci k žádosti jeho zástupkyně byla ustanovena k ochraně jeho práv advokátka usnesením jak uvedeno v odst. [3] tohoto rozsudku; tato účtovala dle advokátního tarifu odměnu za tři úkony (převzetí věci a porada, dále sepsal žaloby a účast u jednání soudu) á 1.000,- Kč, dále třikrát režijní paušál á 300,- Kč a prokázala, že je plátcem DPH. Náklady byly přiznány v účtované výši, a to třikrát 1.000 Kč dle § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) v návaznosti na ust. § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v plat.znění, plus náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky v částce 900,- Kč (3 x 300), plus částka DPH (21% z 3.900) dle ust. § 14a cit. vyhlášky; celkem 3.000,- Kč (3 x 1.000) + 900,- Kč (3 x 300) plus 819,- (21% z 3.900) = 4.719,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu zdejšího soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. července 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně